

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

علی ناظر

۲۲ مارچ ۲۰۲۵

علی ناظر

فریب جدائی دین از دولت؟

از آنجائی که به عزیزان در شورای ملی مقاومت علاقه شخصی دارم، دائماً موقع نوشتن زبانم را به دندان می گیرم که نکند خون ارزشمند جانباختگان خلق ستمدیده را با جملاتی بی ارزش نادیده بگیرم. به زبانی ساده، هربار که قلم به دست گرفته و از این «مرگ آگاهان» انتقاد می کنم، شرم می کنم. بارها به خودم تشر زده ام که «به توجه بذار هر چه می خواهند بکنند بکنند، هر چه می خواهند بگویند بگویند، خلق راه خودش را پیدا می کند» اما سکوت در این دوران وانفسا برای من یعنی خیانت. اهل هر چیزی هستم به جز خیانت به «اصول».

امروز در سایت محترم سازمان مجاهدین خلق ایران پیام خانم مریم رجوی – رئیس جمهوری منتخب شورای ملی مقاومت ایران برای دوران انتقال، منتشر شد، که آن را در سایت های دیدگاه و بحران بازتکثیر کرده ام. ایشان در آغازین جملات، خطاب به خلق ایران که قربانی ستمشاهی و شیخ گزیدگی است، چنین پیام داده اند «عید امسال، با سالروز شهادت حضرت علی علیه السلام مصادف شده و به همین خاطر ما نوروز را با چهارشنبه سوری درآمیخته و پیشاپیش به استقبال آن می رویم.

از هم اکنون حلول سال نو را به شما هموطنان آزاده و شریف تبریک می گویم.»

خانم مریم رجوی، یک مسلمان معتقد هستند. ایشان پیش از این که نام «رجوی» را بر خود بگذارند، مسلمان بودند و پس از آنهم به عنوان همردیف «رهبر عقیدتی مجاهدین» یک مسلمان بودند. حتی پس از این که شورای ملی مقاومت ایران ایشان را به عنوان «رئیس جمهور دوران انتقال» انتخاب کردند، از دین خود روی برنگرداندند، با وجود این که شورا بر اصل «جدائی دین از دولت» تأکید داشت.

ایراد به نگرش و باور خداپرستانه ایشان نیست.

بارها، مسعود رجوی و دیگر مجاهدین خلق ایران تکرار کرده اند که انتخاب دین، مسأله شخصی است. در ایران آزاد، نه اجبار دینی وجود خواهد داشت و نه دین اجباری. با این وجود مرز پررنگ و قابل تفکیکی بین منصب ایشان به عنوان رئیس دولتی که به جدائی دین از دولت متعهد است، با یک «فرد» که به یک ایدئولوژی باور دارد، وجود دارد. در پیامی که داده شده، ایشان بر دو نکته تأکید داشته اند. نخست این که روز فوت علی بن ابی طالب اولین امام شیعیان با روز باستانی نوروز مصادف شده، و دوم این که نتیجه گرفته اند که برای این که در آن روز (عید نوروز) به خلق ستمدیده منفور از اسلام اجباری، تبریک نگویند، امروز به پیشباز رفته و تبریک می گویند.

مشاوران سیاسی-اجتماعی ایشان، گویی متوجه این واقعیت نیستند که تمام ۴۶ سال مبارزه دقیقاً بر سر همین «سانسور» ایرانی بودن ها است. حجاب اجباری به خاطر «اسلام اجباری». روزه اجباری به خاطر «اسلام اجباری»، نماز جماعت اجباری به خاطر «اسلام اجباری». مشاوران ایشان گویی متوجه نیستند که خلق مبارزه نمی کند که شیخی برود و مسلمانی دیگر جایش را بگیرد. وگرنه مطهری و بهشتی و مصباح یزدی و سبزی سیدی که بودند! خلق مبارز ایران برای آزادی از زنجیر «دین اجباری» فرزندان خود را فدا کرده اند. پیش از آن که اسلام بر تاریخ ایران سلطه پیدا کند، نوروز بود و اگر امریکا همچون هیروشیما بر خاک ایران بمب هسته ای بریزد، باز هم نوروز باقی خواهد ماند.

نوروز یک سنت تاریخی است. مردم ترک و فارس و کرد و بلوچ، در ایران و اروپا و امریکا و استرالیا، رأس یک ساعت و دقیقه و ثانیه مشخص، هر چند دلشان از دنیا و حاکمان بر دنیا چرکین است، به یکدیگر لبخند زده و پیروزی کاوه بر ضحاک زمان را تبریک می گویند. این ساعت و دقیقه و ثانیه، به خاطر هیچ موضوعی تغییر نمی کند، مخصوصاً اگر دلیل آن «دین» باشد.

سخت در درونم با خودم درگیرم که چگونه می شود به مشاوران این مجاهد خلق، که این پیام را نوشته اند، فهماند که ملت ایران «دین زده» شده اند. آیا فراموش کرده اند پیام خمینی را که می گفت در ایام نوروز «عشرت» نکنند چرا که برخی «داغدیده» هستند؟ آیا فراموش کرده اند واژه تازه تأسیس نظام جنایتکار اسلامی را که به ایران می گوید «ایران اسلامی» و به مردم می گوید «امت»؟

من با تمام وجودم به فداکاری و جانفشانی سازمان پرافتخار مجاهدین خلاق ایران باور دارم، و یاد تمام آن عزیزانی که می شناختم و در عملیات فروغ جاویدان جان فدا کردند را همیشه گرامی می دارم، اما این قبیل جمله بندی ها که هیچ نیست به جز بروز آنچه در درون است را شدیداً ناپسند می دانم و متأسفم که مشاوران ایشان بدون توجه به واقعیت های میدانی، پیام را به گونه ای نوشته اند گویی که برای شورای ملی مقاومت ایران «دین» و «دیانت» بر «جدائی دین از دولت» ارجح است، و وقتی می گویند «جدائی دین از دولت» فریبی بیش نیست.

سال نو در سالروز وفات علی بن ابی طالب خجسته باد!

by علی ناظر | مارچ ۱۸، ۲۰۲۵ ۹:۴۲ ب.ظ